

ŻYCIE CODZIENNE DAILY LIFE

Polskie dzieci z ludnością miejscową, Kidugala, lata 40. XX w.
Polish children with local people, Kidugala, 1940s.

Hafciarki z pracowni w Tengeru, lata 40. XX w.
Embroiderers from the Tengeru workshop, 1940s.

W osiedlowej kuchni, Tengeru, lata 40. XX w.
In a local kitchen, Tengeru, 1940s.

Warsztat wyrobów skórzanych w Tengeru, lata 40. XX w.
A leather workshop in Tengeru, 1940s.

Polscy obywatele w afrykańskich osiedlach byli pod opieką placówek polskiego rządu na uchodźstwie z siedzibą w Londynie. W Afryce Wschodniej początkowo utworzono Konsulat Generalny RP w Nairobi, obejmujący Kenię, Ugandę i Tanganikę. Później powstały także konsulaty w Kampali i Dar es Salaam. Niewątpliwie znaczący wpływ na codzienne funkcjonowanie osiedli miała także Delegatura Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z siedzibą w Nairobi, która następnie tworzyła swoje ekspozytury, m. in. na obszar Tanganiki. Najwyższą władzę w osiedlu sprawował brytyjski komendant, któremu podlegał polski kierownik osiedla. Polscy uchodźcy mieli zapewniony „dach nad głową”, jedzenie, ubranie. W osiedlach funkcjonowały warsztaty (m. in. stolarskie, kowalskie, garbarskie, wyrobów skórzanych, tkackie, hafciarskie), cegielnie, osiedlowe gospodarstwa rolne. Poza tym ludność pracowała w administracji, w szkołach, świetlicach, magazynach żywnościowych i odzieżowych, w kuchni, w służbie zdrowia. Stosunki Polaków z miejscową ludnością, mimo ograniczonego kontaktu, były przyjazne.

The Polish government-in-exile based in London took care of Polish citizens in African settlements. In East Africa (Kenya, Uganda and Tanganyika), the Consulate General of the Republic of Poland in Nairobi was established. Later, other consulates were also founded in Kampala and Dar es Salaam. Undoubtedly, the Delegation of the Polish Ministry of Labour and Social Welfare based in Nairobi had a significant impact on the daily functioning of the settlements. Its special branch functioned in Tanganyika. The highest authority in each settlement was exercised by a British commander who was subordinate to the Polish head of the settlement. Polish refugees were provided with a roof over their heads, food and clothes. There were workshops (carpentry, smithery, tannery, leather goods, weaving and embroidery), brickyards and local farms in the settlements. In addition, the population worked in administration, schools, community centres, food and clothing warehouses, in the kitchen, and in the health service. The relations of Poles with the local population were friendly despite limited contact.

Gazeta „Polak w Afryce”.
The journal „Pole in Africa”.